

N:o 46.

Herr **J. E. Ericsson** i Ahlberga, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om upphäfvande af kongl. kungörelsen om tiden för afslutande af auktioner på landet den 13 mars 1863.

Sedan genom Kongl. Maj:ts förordning angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker handel med bränvin vid auktioner på landet icke vidare får ega rum, äfvensom vid auktioner »bränvinsutdelning äfven utan betalning» är förbjuden, torde hufvudsakligaste anledningen hafva bortfallit till förbudet mot auktioners fortsättande å landet efter kl. 9 på aftonen.

Kongl. kungörelsen den 13 Mars 1863, angående auktioner på landet, bör således utan minsta fara för ordningens upprätthållande kunna afskaffas, och detta så mycket hellre, som kungörelsen i fråga icke så sällan öfverträdes utan att man af öfverträdelsen kunnat förspörja någon olägenhet. Deremot är för landsbygden den praktiska olägenheten ganska betydlig, der man konsekvent vill tillämpa berörda kongl. kungörelse.

Ofta nog inträffar att vid klockan 9 på aftonen någon del kan återstå af det gods, som skall afyttras. Man har då att välja emellan öfverträdelse af gällande lag genom att fortsätta auktionen, eller ock afbryta densamma, i hvilket senare fall så väl auktionsbesökande, som den hos hvilken auktionen hålles, tillskyndas förlust, utan minsta nytta för samhället.

Med anledning häraf tillåter jag mig vördsammast hemställa,

att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om upphäfvande af kongl. kungörelsen den 13 Mars 1863 angående auktioner på landet.

Stockholm den 26 Januari 1887.

J. E. Ericsson.

Upsala län.

N:o 47.

Herr **C. Persson** i Stallerhult, om ändring i § 26 af kongl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 29 juni 1866.

Då det är en obestridlig rättsprincip, att skyldigheter och rättigheter böra så mycket som möjligt svara emot hvarandra, så måste lagstiftningens mål vara att öfverallt, der så ske kan, undanrödja de förhållanden, som deremot strida. Ett sådant förhållande synes mig vara det, att inom ett och samma pastorat moderförsamlingen i åtskilliga afseenden intager en mera gynnad ställning än annexförsamlingarne. Man kan här blott påpeka den omständigheten att moderförsamlingen af pastor åtnjuter kommunalskatt för den lön, han af annexförsamlingarne uppbär. Ännu tydligare framträder moderförsamlingens fördel framför annexförsamlingarnes deruti, att Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket af den 29 juni 1866 § 26, deri det medgifves socknemän rätt, när de skola kyrka bygga eller bättra, att använda virke af prestbolets skog, så tolkats, att denna rätt endast tillkommer moderförsamlingen.